

(המשך מעמוד 19)

גון טרוצקיסטי השייך לאינטרנציונאל הרביעי. כאשר נדמה היה להם כי אנשיו של הנגבי בתל-אביב פותחים את החברות בארגון בפני "אנארכיסטים אנטי-מארכיסטיים" הם קבעו כי בכך הוציאו אנשי סניף תל-אביב את עצמם מהארגון. **מתפלגים.** יתכן וגם פילוג זה לא היה מעורר הדים, לולא המשך כל אחד מה צדדים להחזיק בשם הארגון. כדוגמת הפילוג במפלגה הקומוניסטית הישראלית בזמנו. בעקבותיו ניסה כל פלג להחזיק

בובר
הנגבי
לא לאחו עיניים!

בשם "המפלגה הקומוניסטית", מחזיק כל פלג של אנשי מצפן בשם "הארגון הסוציאליסטי הישראלי". כך אירע שהחודש הופיעו שני בטאר נים, הנושאים שניהם את השם מצפן. גליון 62. העורך של שניהם אמר להיות עורר פילבסקי והמו"ל, הד"ר משה מחובר. כל מצפן טען כי רוב חברי אסי' תומך בו. טען מצפן של בובר: "אחרי למעלה משנה של ויכוח פנימי, פרש משורות הארגון מיעוט מבין חבריו. פרישה זו מהווה ציון דרך רבי-משמעות בהתפתחות הרעיונית והארגונית של אסי'".

קבע מצפן של הנגבי: "אין להכחיש: כוחו של הארגון הסוציאליסטי הישראלי לי — הידוע בשם מצפן. לא היה גדול לפני הפילוג. עתה ספג מכה שהחלישה אותו יותר".

אחיל מצפן של בובר לאנשיו של הנגבי בי: "לא נותר לנו אלא לאחל לחברים הפורשים הצלחה בדרךם הם".

תבע מצפן של הנגבי: "אנו קוראים לחברים המתפלגים לחדול מן הנסיון לאחו עיניים. זכותם לבחור להם את דרכם, אך חובתם לאזור אומץ ולהוסיף בשמם המלא".

אין יוכל הלניניסטי-מארכיסטי הישראלי המצוי להבדיל בין מצפן למצפן? — ששטש מאוד. מצפן הטרוצקיסטי עולה לירה אחת. מצפן האנארכיסטי רק 75 אגורות.

עסקים
מה זה מוסך?

מתי מוסך הוא מוסך — ומתי איננו מוסך? דויד ארליך הואשם בבית-משפט השלום בתל-אביב בניהול מוסך ללא רשיון מטעם משרד התחבורה. קם סניגורו, וטען בפני השופט, יוסף מזוריכה: "העסק של מרשי איננו מוסך בכלל".

או מה זה? תמה השופט. השיב הסניגור: "בית-מלאכה לתיקון מחפרים!".

היה זה יותר מסתם מישק במילים. הפקה של משרד-התחבורה, שביקר במוסך, העיד שאכן היו במקום מחפרים בלבד. עם זאת, טען, מחפרים הינם טרקטורים לכל דבר. ומקום שבו מתקנים טרקטורים, הוא מוסך לפי החוק. צעדו הבא של ארליך: להביא עדים, ביניהם מומחים של משרד העבודה, שיר כיהו כי מחפר איננו טרקטור. יסתמכו, בין היתר, על העובדה הפשוטה הקבועה בחוק: טרקטור חייב ברשיון-רכב, וכפוף למשרד התחבורה. מחפר — איננו חייב ברשיון כזה, וכפוף למשרד העבודה בלבד. בתום העדויות, יצטרך כבוד השופט להחליט: מה זה מחפר, מה זה טרקטור, מה זה מוסך, ולבסוף — איזה מוסך מנהל בעצם דויד ארליך?

רחל מרחלת על כל העולם

בארץ פוקה הוא שם דבר. מסתבר שהוא מיספר מוכר גם באירופה — ולא רק בגלל שהוא יצא שם עם ידידה טובה שלה, אלא בכלל. טוב, כאילו מישו פיקס בכך. עד כמה שהביקור של הנרי וכריסטינה בישראל הוא היסטורי, אתם יכולים ללמוד מהסיפור שנופץ בימי אמה שלי — ושעד היום אני לא יודעת אם הוא נכון או לא. סיפרו או, שהסבא של הנרי הנוכחי — הנרי פורד הראשון, מייסד השושלת,

אחר מכן לדיירת-הפאר בהולטון בתל-אביב. בין סיורים ברחבי הארץ, שכללו ביקור בי כפר רופין ובתעלה, הספיקו הפורדים ליהנות מארוחת-ערב אצל ג'וליה מאיר, כי מעונה הרשמי בירושלים, אצל אבא אבן — כנ"ל — ואצל טדי קולק, ובניגוד לשיניים הראשונים, שהאכילו את האורחים בעזרת שירות קייטרינג, הכין טדי קוקטייל קולינארי ותברתי: ארוחה אינטימית כי זאת, קציצות וכו', ככה מכל הבא ליד. וחברה מערבת — יהודים, ערבים, ככה מכל הבא ליד. ומובן מאליו שהפורדים לא יכלו להח-

אין שולחן פנוי
בשביל הנרי פורד

מיץ את משה ריין, וביקרו בביתו בשיבת אחר הצהריים, התקבלו על-ידי המארחת, רחל, אהרונה ריין, ופגשו את כל הי פלפלים של צה"ל, ואם דיון, או בורה, שגם בן-גוריון, שקיבל אותם בביתו הי תל-אביב.

ובין ביקור לביקור, הספיקו בני הווג המפורסם לחגוג גם את יום השנה השביעי לנישואיהם. והו מול של מיליונר, אפילו כשהוא בא לביקור, צריכים לתת לו מתנות, במקום להיפך. בני הווג קיבלו מגורה עתיקת ימים, שיגאל ריין בכבודו ובעצמו בדק את עתיקותה, וכד עתיק, ועוד כל מיני דברים עתיקים.

מי שנדפק מכל הביקורים הנחמדים הי אלה, היתה כריסטינה. לגביה, היה הביר קור כישלון מוחץ. היא באה לכאן, אחרי הכל, כדי לקנות קצת בדיעור ופרוות — ולא הספיקה כלום, מרוב סיוורים. שלא לדבר כבר על כך, שמכל ערימות היה לומים שהיא הביאה איתה, היא לא ענדה אפילו תכשיט אחד כאן (לא נעים). ארץ כזאת, כולם חיילים, לא מתאים כאן תכשיטים. רק העובדה, שמישראל היא תצא עם בעלה לארבעה ימי שופינג בי פאריס, מנעה בעדה מלהפוס ייאוש. אבל כבת-אצולה אמיתית, היא המשיכה להיות נחמדה למרות הקשיים. הודתה כי שימחה לסקנה הירוש, שוכר לשלוח פרי חים גם לקניג דייוד וגם להיטונג, וגילי תה למלוים הישראלים שלא יחשבו שרק

אבל זה הנרי פורד, מאמריקה, לחש באוזנו מלווה ישראלי מוכה תדהמה. "בי סדר, בסדר, אז זה הנרי פורד" השיב אברהם — ואם העלה בו השם הנורא תת גרשות ויראת כבוד, הרי שהוא הצליח להסתירם בצורה מושלמת — אז מה אתה רוצה שאני אעשה? שיחכה. תיכף אלך לראות אם אפשר לסדר לו אולי שולחן נוסף".

הנרי פורד לא חיכה. אינני יודעת אם מישוה במשפחתו נאלץ, בשלושת הדרי

הנרי פורד

רות מאז המציא סבו את המודל טי שינינה את פני העולם. לעבור חווייה מרתקת דומה — להמתין שיתפנה שולחן באיזה מקום בשבילו.

אולם דם כחול מתגלה בשעות הכרעה גורליות: פורד הגדול לא התרגש מה סירוב. לאחר שהוסברו לו דברי אברהם, אחד מיקרא ושניים תרגום, העלה רעיון מבריק: לנסות לגשת למקום אחר. הפ מליה סבבה על צירה, פנתה לקינגס קלאב הסמוך. שם, הצליחה המנהל, האמרגן לר קן תורמן, למצוא מקום לחבורה בלי בעיות. אבל, מדוחים לי יודעי דבר, גם הוא לא נראה נרגש במיוחד מהאורח הי נישא. הישראלים האלה.

אבל מלבד זה, היה הביקור ההיסטורי של אילי-המכוניות האמריקאי בארץ בסדר: הגברת והאדון פורד הגיעו לישראל בי יום ראשון, ומיד הוצמדה להם המכונית הירוקה-כהה מדגם פורד קונטיננטל — שהיא הקאדיק של מפעלי פורד, ובה משתמש בין היתר הנשיא לשעבר ג'וני טון — של מנהל חברת הביטוח מנורה בארץ. המיליונר, שתקציב חברתו עולה פי ארבע על תקציב מדינת ישראל, עבר עם 24 המזוודות — רובן של רעייתו — ועם המשרתת הפרטית הפינית — כולה בלעדית של רעייתו — למקד דויד בירושלים, ולי-

כריסטינה פורד

שהיה אנטישמי לא קטן — הביע את רצונו לעזור למימון פעולותיו של אירגון נאצי אמריקאי, שמע זאת מלך יופני הקולי נוע דאו. פוקס (פוקס המאה העשרים) — שהיה יהודי בעל הכרה — ומיהר לי שגר, באמצעות שליחים, את ההודעה הי באה לממציא המכונית: "אם יעזור פורד לאירגון הנאצי, יקדיש פוקס כל שבוע קטע ביומן שלו, שהוקרן ברחבי העולם, לצילום של תאונת-דרכים, והקטע יסתיים בקלוד-אפ של סמל פורד שבחרטום חמי כניית ההרוסה. היה זה אחד המקרים המעטים, סיפרו או, שפורד הגדול, שהיה עקשן כפרד, נכנע. ועכשיו, אברהם המלצר מעין שלוח את הנכד ריקם. נו אז אני שואלת אותכם.

בני ברמן והאמריקאית

הלן ברמן, שטיפלה, אם אתם זוכים, בחיות בגן-חיות. במקומה, הוא הביא איתו לארץ את לינדה ארץ, אמריקאית צעירה, בעלת שיער חום ועיניים כחולות, שמופיעה יחד איתו מאז שנפגשו.

ואל תשאלו איפה הם נפגשו. זוכים רים את השיר, הפומלרי בזמנו, של בני, רגל מעץ ו אז תצחקו תצחקו, אבל בני ולינדה הכירו לראשונה במועדון בשם רגל העץ.

ואל תקפצו לשום מסקנות. הם רק מופיעים יחד, וידידים. לא חתונה ולא בטיח.

הבדיחה הגדולה אירעה לבני דווקא מיינד לאחר שחזר לארץ. הוא הופיע, בשבוע, יחד עם לינדה, במועדון ארבל בטבריה — ולאחר החופעה נודע לו שבמועדון של מלון גינתון, בסמוך — הופיעה, במופע רווי נחשים ולפידים דולקים — לא אחרת מאשר אשתו לשעבר, הלן.

העוקץ שבבדיחה הוא משפחתי: כי משך שבע שנות נישואיהם, התנגדה הלן כל הזמן לקריירת השירה של בני, רצתה שימצא ג'וב סולודי יותר. עכשיו, הפכה היא עצמה לבדרנית.

בני ברמן ולינדה